

सम्पर्मीं इहणु । यासुपोष्ट्रा समाप्नोति सर्वात् कामान् अराधर । । पापरुद्गादिभिरात्मापमङ्गुर्वन् भावुतत्मरः । पूजयेत् प्रणतो देवसेकायभन्तिरंशुपम् । सावादिपारणं कासैः घडभिः शुच्यन्तकं स्फुतम् । शुच्यन्तकम् क्षाण्डान्तकम् । “मात्तरुद्गः प्रथमं नाम द्वितीयोऽक्षः प्रकीर्तिः । लृतीयं चित्रभानुस्तु विभावसुरतःपरम् । भगेति पञ्चमो ज्ञेयः घटो हंसः प्रकीर्तिः । पूर्वेषु अष्टम्भु सासेषु ज्ञानप्राशनयोस्तिज्ञाः । आवादिषु मासेषु पञ्चमव्युहुदाहृतम् । ज्ञाने च प्राशने चैव प्रश्नस्तु पापनाशनम् । प्रतिमासन्तु देवस्य कत्वा पूजां अथाविधि । विप्राय दक्षिणां दद्यात् अहधानः स्त्रशक्तिः । पारणान्ते च देवस्य प्रीणनं भक्तिपूर्वकम् । कुर्वैत शक्तिप्रा विधिवद्विभं भक्तिप्रा दिवस्यतिम् । सर्वांवाप्निवतं विष्णुधर्मोत्तरोक्तम् “इदमन्यत् प्रवच्यामि चतुर्मूर्च्छिव्रतं तव । बन्धनानं तथैश्वर्यं शक्तिं च युद्धन्तन् ! । विष्ण्यात् देवदेवस्य तत्त्वं सूक्ष्मिं चतुरष्टवम् । यदेव रुपं कूर्मस्थ वनस्पोक्तं तथैव तु । रुपं ज्ञानस्थ ते ग्रोक्तं नारसिंहं तथा न्यप ! । रुद्ररुपं तथैश्वर्यं कथितन्तु मया तव । पूर्वं बलसुखं तत्त्वं वासुदेवसुखं भवेत् । दक्षिणं वदनं ज्ञानं देवं सङ्कर्षणं विदुः । ऐश्वर्यं पश्चिमं वक्त्रं रौद्रं पापहरं तथा । वाराहाह्वत्तथा वक्त्राभनिरुद्धं प्रकीर्तिं तम् । त्रिरात्रोपोष्ट्रात्मतचैते पूर्वं इपूजयेनु खस्तु शुक्लपत्रप्रतिपदि वैशाखे मासि दक्षिणम् । च्यैषे च पश्चिमं वक्त्रामाषाढे च तथोत्तरम् । रुद्रोपयोगिदातव्यं चैते आसे द्विजातये । रथोपयोगिदातव्यं वैशाखे यादवोत्तम ! । योगोपयोगिदातव्यं च्यैषे मासि द्विजातये । अच्योपयोगिदातव्यं मासाषाढे तथैव च । ग्रतसेतत्तरः कत्वा पूर्णमासचतुरष्टवम् । पारणं प्रथमं कत्वा स्तर्गचोके भव्यते । आवादिषु मासेषु द्वितीयं पारणं भवेत् । दशवर्षे सहस्राणि स्वर्गं भुक्ता यथोदितम् । सौभाग्यादिषु भोगेषु लृतीयं पारणं भवेत् । लृतीयं पारणं कत्वा भोजयेद्वाच्छाणाङ्कुचिः । भोजनं गोरसप्रायं रुद्रीकाश्चर्करायुतम् । प्राप्ते द्वितीये ब्रतपारणे तु ग्राप्नोति देवस्य सलोकतां सः । खगेन्द्रलोके च यथोक्तं कालं भुड़के सुखं सर्वसम्भिकामः” ।

संर्पसम्पन्नीव्रतं भविष्यतु ॥ “संपूज्य विधिवद्वेषं पुष्पाशुपादि भिर्बुधिः । अथाशक्तिं ततः पञ्चाङ्गेदां भक्तितो न्यसेत् । ईशाणां प्रवरा जातिर्धूपानां विजयः परः । गन्धानां

कुडुम्बं ओष्ठं लेपानां रक्तचन्दनम् । दीपदाने चृतं ओष्ठं नैवेद्यं सोदकं परम् । यत्तैस्तुष्ट्रति देवेशः शान्तिर्थं चापि गव्यति । एवं संपूज्य विधिवत् कत्वा चापि प्रदक्षिणम् । प्रणत्य शिरसा देव ! देवदेवं दिवाकरम् । सुखासीनस्तः पश्येद्वेरभिसुखस्थितः । एवं विज्ञार्थकं कत्वा हस्ते पानीवसंयुतः” । सिद्धार्थकं प्रथमेदित्यन्तयः “कामं यथेष्टं हृदये कत्वा तं वाच्यकृतं नरः । पिवेत् सलोषयन् विप्रमस्य शत् दशनैः सङ्कृत्” । रात्राविति शेषः “द्वितीयायान्तु सम्प्रयां हौ स्त्रीत्वा तु सव्रत ! । लृतीयायां तु सम्प्रयां पातव्याख्य एव हि । चतुर्थां वापि चत्वारः पञ्चम्यां पञ्च एव च । षट् पिवेद्वापि षष्ठ्यां तु लृतीयं वैदिकी श्रुतिः । सम्प्रयां वारिष्ठं युक्तां सप्त चैव पिवेद्वरः” । वारिशब्दः इववाची पञ्चगव्यस्य वक्ष्यमाणत्वात् “उदकप्रभृतिं यावत् पञ्चगव्येन सप्तमो । एवं तोयेन सहितं हौ वापि चृतं संयुतौ । लृतीयं भृत्या सार्द्धं दध्नापि च चतुरष्टवम् । युक्तास्तु पयसा पञ्च षट् च गोमयसंयुताः । पञ्चगव्येन वै सप्त पिवेत् विज्ञार्थकान् द्विज ! । अनेन विधिना यस्तु उत्तरांते संर्पसम्पन्नीम् । बहुपुत्रो बहुधनः विज्ञार्थकापि चर्वदा । इह लोके नरो भूत्वा प्रेत्य याति विभावहृष्टम् । सागरब्रतं विष्णुधर्मोत्तरोक्तम् “इदमन्यत् प्रवच्यामि चतुर्मूर्च्छिव्रतं तव । नित्यञ्चतुर्ष्वं सासेषु आवादिषु यादव ! । चतुःसागरचिङ्गानि पूर्णकुम्भांस्तु पूजयेत् । चतुरात्मा हरिचेयः सागरात्मा विचक्षणैः । ज्ञानं समाचरेन्नियं नदीतोयेन यादव ! । होमञ्च प्रत्यहं उत्तरांते सततं तैलवर्जितम् । कार्त्तिकस्यावसानाङ्गि पूजयित्वा द्विजोत्तमान् । तैलं दद्वा तु विप्राय नाक-षुष्ठे भव्यते । सर्वकामशब्दाद्यस्य यज्ञस्य लभते फलम्” । साधवृतं विष्णुधर्मोत्तरोक्तम् “जनोमनस्तथा प्राप्तो नरो ज्ञातस्य वीर्यं बान् । वीतिर्हयोऽनघश्चैव हंसो नारायणस्तथा । विभुव्यापि प्रभुचैव शाध्या दादृश कीर्तिताः । पूजयेच्छुलापक्षे तान् दादृशां सार्गशीर्षतः । कत्वा वरं ब्रह्मतेतदिष्टं प्राप्नोति तेषां तु स बलोकसेव । तवोपर्गकालं सुचिरं भवेत्प्रो राजा भवेद् द्विजपुङ्गवो वा” । सामव्रतं पद्मपुणः “चृतेन ज्ञापनं कत्वा केशवस्य शिवस्य च । ब्रह्मणो भास्त्ररस्यापि गौर्यां लब्धोदरस्य च । अन्ततैसु शुभं कुर्यांते पद्मां गोमयसंयुते । समाने इमकम्बलं तिष्ठेतुसमन्वयतम्” । समा वर्षम् । “शुद्धस्ता-